

kan støtte mange af de elementer, der er med i forslaget, men vi kunne også tænke os at gå videre.

Det undrer os, at det fremgår af bemærkningerne, at man alene i bekendtgørelsesform påtænker at etablere krav om skriftlige og offentlige forretningsføreroverenskomster, og at disse også skal fastsætte nogle klare opsigelsesregler. Det synes vi man kunne have medtaget i lovforslaget, og vi håber i hvert fald, at ministeren snart kommer ud over tænkestadiet.

Så er der habilitetsreglerne. I Det Konservativ Folkeparti har vi den opfattelse, at det er såre logisk, at borgmesteren, der er den øverste daglige tilsynsmyndighed, naturligvis ikke skal kunne sidde i boligselskabets bestyrelse. Det ville ikke kunne karakteriseres som andet end en permanent tilstand af inhabilitet. Det samme gør sig gældende, for så vidt angår de ledende embedsmænd. Så på det område er vi helt enige i lovforslagets habilitetsregler.

Opsummerende skal jeg blot sige, at der er gode takter i lovforslaget, men vi vil benytte en teknisk gennemgang og udvalgsbehandlingen til at få klarlagt, om der er faldgruber i det, og hvordan det mere nøjagtigt vil komme til at påvirke den almenyttige boligsektor.

Og som sagt er det det en forudsætning for konservativ tilslutning, at der tages hensyn til de selvejende institutioner på en helt anden måde, end forslaget lægger op til.

Villy Søvnald (SF):

Som flere af ordførerne har været inde på, er det meget omfattende lovforslag, der her er fremsat, og det er et lovforslag, der indeholder megen teknik, og derfor er der nok al mulig grund til at bekymre sig lidt om hovedlinjerne i det.

Så vidt vi kan se i SF, er der fire hovedlinjer:

For det første vedrørende en direkte støttet boligtype, som fremover kommer til at hedde den almen bolig, og som erstatter alt det, vi hidtil har kendt. Det synes vi der kan være megen fornuft i. Der kan faktisk være megen fornuft i, at når befolkningssammensætningen ændrer sig i et område, er man også i stand til at tilpasse boligene til det forhold.

For det andet er der en række ændringer i reglerne om boligorganisationer og beboerindflydelse i det støttede byggeri. Der er det jo en kendt sag, at SF ofte har ønsket at få en stærkere beboerrepræsentation. Det tilgodeses med dette forslag, og det vil vi godt kvittere for.

For det tredje er der diskussionen om habilitet, hvor det slås fast, at såvel ledende kommunale embedsmænd som borgmestre ikke kan deltage i boligforeningernes bestyrelser. Det synes vi der er megen fornuft i. Jeg er meget enig med den konservative ordfører, der karakteriserede en sådan deltagelse som en tilstand af kronisk inhabilitet. Og hvis man i øvrigt vil have byrådsmedlemmer med, forudsætter det, at repræsentantskabet i boligselskabet tilslutter sig, og at byrådet i øvrigt også tilslutter sig. Det synes vi også er en fin måde at kringle det på.

Der ligger også i bemærkningerne til lovforslaget, at boligerne skal mærkes på en sådan måde, at man fastholder, om det er almene familieboliger eller boliger, der er beregnede til ældre, eller boliger, der er beregnede til unge. Det synes vi også der er megen fornuft i, for ellers ville vi frygte en situation, hvor det hele svømmede, og hvor det også overordnet var svært at bevare overblikket.

Jeg skal så runde af med de problemer, vi ser i det: Vi ser et problem i, at lejen i de nye ungdomsboliger stiger med 290 kr. pr. måned. Måske modsvares det af et ungdomsboligbidrag til nedbringelse af lejen. Det er vi usikre på. På samme måde vil vi godt se nogle regnestykker over det beboerindskud, som hævdes at modsvare det, der tidligere skulle erlægges i form af beboerindskud og forudbetalt leje. Der er vi nødt til at bede om under udvalgsarbejdet at få nogle mere præcise beregninger af disse forhold.

Så er der en bemærkning, vi slet ikke forstår. I bemærkningerne på side 42 argumenteres der for, at der forventes en svag nedgang i det samlede støttede boligbyggeri, og det er klart, at det bryder SF sig ikke om. Vi synes i øvrigt også, det står i kraftig modstrid med mange af de boligpolitiske debatter, vi har haft på det seneste.

F.eks. har vi mindst to gange om året haft ældrepolitiske debatter, hvor boligministeren hver gang har understreget, at antallet af ældreboliger ville stige i de kommende år. Og på ungdomsboligområdet står vi med en stigende optagelse af unge på uddannelse, som betyder, at presset specielt i uddannelsesbyerne København, Århus, Odense og Aalborg er meget stort. Derfor er det et fantastisk signal at udsende her, og vi vil under udvalgsarbejdet gerne være med til at ændre på, at der samlet skal blive et fald i det støttede byggeri, når vi på alle de store behovsområder står i den modsatte situation, nemlig med et behov for en stigning.